

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

ENDELIG
A5-0091/2003

26. marts 2003

HENSTILLING

om Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af Den Europæiske Union
(AA-AFNS 1-6 – C5-0117/2003 – 2003/0901B(AVC))

Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og
Forsvarspolitik

Ordfører: Jacques F. Poos

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede
retsgrundlag)

INDHOLD

	Side
PROTOKOLSIDE	4
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	5
BEGRUNDELSE.....	7

PROTOKOLSIDE

Med skrivelse af 20. februar 2003 anmodede Rådet i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 49 Parlamentet om at afgive samstemmende udtalelse om Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af Den Europæiske Union (AA-AFNS 1-6 – 2003/0901B(AVC)).

På mødet den 7. april 2003 vil Parlamentets formand meddele, at denne ansøgning og udkast til traktat om Republikken Cyperns tiltrædelse er henvist til Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik som korresponderende udvalg og til alle interesserede udvalg som rådgivende udvalg (C5-0117/2003).

På mødet den 21. januar 2003 havde Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik valgt Jacques F. Poos til ordfører.

På mødet den 17.-19. marts 2003 behandlede udvalget ansøgningen om tiltrædelse, udkastet til tiltrædelsestraktat, Kommissionens udtalelse og udkastet til henstilling.

På dette møde vedtog det forslaget til lovgivningsmæssig beslutning (for: 57; imod: 1; hverken/eller: 2).

Til stede under afstemningen var: Elmar Brok (formand), Christos Zacharakis (næstformand), Jacques F. Poos (ordfører), Alexandros Alavanos (for Sami Naïr), Ole Andreasen, Per-Arne Arvidsson, Alexandros Baltas, André Brie, Véronique De Keyser, Rosa M. Díez González, Hélène Flautre (for Joost Lagendijk), Glyn Ford, Pernille Frahm (for Luigi Vinci), Michael Gahler, Per Gahrton, Gerardo Galeote Quecedo, Jas Gawronski, Vitaliano Gemelli (for Franco Marini), Alfred Gomolka, Vasco Graça Moura (for José Pacheco Pereira), Klaus Hänsch, Magdalene Hoff, Ulpu Iivari (for Catherine Lalumière), Christoph Werner Konrad (for Karl von Wogau), Efstratios Korakas, Armin Laschet, Nelly Maes (for Reinhold Messner), Cecilia Malmström, Pedro Marset Campos, Hugues Martin, Linda McAvan, Emilio Menéndez del Valle, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Raimon Obiols i Germà, Arie M. Oostlander, Doris Pack (for Alain Lamassoure), Hans-Gert Poettering (for Geoffrey Van Orden), Bernd Posselt (for Amalia Sartori), Luís Queiró, Reinhard Rack (for John Walls Cushnahan, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), José Ribeiro e Castro (for Jean-Charles Marchiani, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), Lennart Sacrédeus (for David Sumberg), Jannis Sakellariou, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacques Santer, Jürgen Schröder, Elisabeth Schroedter, Ioannis Souladakis, Ursula Stenzel, Ilkka Suominen, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Gary Titley (for Mário Soares), Joan Vallvé, Bob van den Bos, Paavo Väyrynen, Demetrio Volcic, Jan Marinus Wiersma og Matti Wuori.

Henstillingen indgivet den 26. marts 2003.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af Den Europæiske Union (AA-AFNS 1-6 – C5-0117/2003 – 2003/0901B(AVC))

(Procedure med samstemmende udtalelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af Den Europæiske Union,
 - der henviser til Rådets anmodning om samstemmende udtalelse, jf. EU-traktatens artikel 49 (C5-0117/2003),
 - der henviser til Kommissionens udtalelse (KOM(2003) 79¹),
 - der henviser til udkast til traktat om Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Republikken Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 86 og artikel 96, stk. 6,
 - der henviser til sin beslutning af 9. april 2003 om konklusionerne fra udvidelsesforhandlingerne i København²,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik (A5-0091/2003),
- A. der henviser til, at betingelserne for kandidatlandenes tiltrædelse og de tilpasninger, som deres tiltrædelse indebærer, er nedfældet i udkastet til tiltrædelsestraktat, og at Parlamentet skal høres, hvis denne tekst ændres i væsentlig grad,
- B. der henviser til, at denne samstemmende udtalelse ikke foregriber dets holdning til tilpasningen af de finansielle overslag som følge af udvidelsen i henhold til punkt 25 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999, og til at tallene i bilag XV i udkastet til tiltrædelsestraktat udgør det mindstebeløb, der kræves for tilpasning af de finansielle overslag,
1. afgiver samstemmende udtalelse om Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af Den Europæiske Union,
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Cyperns regeringer og parlamenter.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

² Forventet afstemning på plenarmødet den 9. april 2003 (betænkning af Elmar Brok (A5-0081/2003).

BEGRUNDELSE

Med Cyperns tiltrædelse vil Den Europæiske Union tage imod et land, der repræsenterer en af de ældste civilisationer på vort kontinent, og dens grænser vil blive udvidet helt til Mellemøsten. Europa-Parlamentet er overbevist om, at denne tiltrædelse vil være en berigelse både for de cypriotiske borgere og for borgerne i Den Europæiske Unions øvrige medlemsstater.

Republikken Cyperns regering indgav sin ansøgning om medlemskab af De Europæiske Fællesskaber den 3. juli 1990.

Kommissionen afgav den 30. juni 1993 en positiv udtalelse, hvori Cyperns ubestridelige europæiske karakter og identitet anerkendtes, og det bekræftedes, at Cypern var berettiget til at blive optaget i Fællesskabet. Kommissionen anførte allerede på daværende tidspunkt, at en politisk løsning på Cypern-spørgsmålet kun kunne styrke denne ret og de bånd, der forener Cypern med Europa.

Det Europæiske Råd i Luxembourg gav grønt lys for at indlede forhandlinger med Republikken Cypern den 13. december 1997. Kommissionen har regelmæssigt informeret Europa-Parlamentet om fremskridtene i forhandlingerne, og Europa-Parlamentet har siden 1999 udtalt sig om disse rapporter i adskillige beslutninger, der er vedtaget med meget stort flertal.

Det Europæiske Råd i Helsinki (10.-11. december 1999) opfordrede til direkte drøftelser mellem de to samfund med henblik på at finde en politisk løsning inden tiltrædelsen, men var også af den opfattelse, at en løsning på Cypern-problemet ikke ville være en "forhåndsbetegnelse" for Cyperns tiltrædelse.

Under Det Europæiske Råd i København (12.-13. december 2002) blev der truffet afgørelse om at optage Cypern som nyt medlem af Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd har således opfyldt det tilsagn, der blev givet i Helsinki. Det Europæiske Råd bekræftede, at det ville foretrække, at Cypern tiltrådte Den Europæiske Union som en forenet stat, og opfordrede de græsk-cypriotiske og tyrkisk-cypriotiske parter til at fortsætte forhandlingerne med henblik på at nå frem til en samlet løsning på det cypriotiske spørgsmål inden den 28. februar 2003 på grundlag af forslag fra De Forenede Nationers generalsekretær. Det Europæiske Råd henstillede indtrængende til de to parter at udnytte denne historiske chance.

Europa-Parlamentet havde på sin side i sin beslutning af 20. november 2002 understreget, at den plan til en samlet løsning, som De Forenede Nationers generalsekretær Kofi Annan havde fremlagt den 11. november 2002, var et seriøst grundlag for forhandlinger om en endelig løsning af et spørgsmål, der havde bestået i over 27 år, samt for at skabe mulighed for, at et forenet og forsonet Cypern kunne tiltræde Den Europæiske Union.

Aftalen er stadig i skrivende stund blokeret af de kræfter, som - i modstrid med De Forenede Nationers forslag - fortsat er tilhængere af to særskilte stater i stedet for en forbundsstat, og som ønsker, at Cypern skal tiltræde sammen med Tyrkiet og ikke som en uafhængig og udelelig stat den 1. maj 2004. Denktash og inderkredsen omkring ham har et stort ansvar for dette dødvande og også for frustrationerne og vreden i en stor del af det civile tyrkisk-cypriotiske samfund samt i dele af oppositionen, som fortsat massivt støtter Annan-planen og

tiltrædelsen af EU.

Ud fra et folkeretligt synspunkt er Republikken Cyperns regering den eneste legitime regering i Cypern. De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 18. november 1983 resolution 541 (1983), hvori udråbelsen af Den Tyrkiske Republik Nordcypern (RTCN) blev erklæret for ugyldig, og alle stater blev opfordret til ikke at anerkende nogen anden cypriotisk stat end Republikken Cypern.

Ingen andre lande end Tyrkiet har anerkendt det selvudråbte område Nordcypern. I henhold til en dom af 10. maj 2001 fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg kan dette område kun betragtes som et lokalområde underlagt Tyrkiet, der er det land, som i praksis udøver global kontrol over det nordlige Cypern (punkt 77 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 10. maj 2001). Juridisk set bliver hele øen Cypern derfor medlem af Den Europæiske Union den 1. maj 2004. Men på grund af force majeure er gennemførelsen af gældende fællesskabsret imidlertid suspenderet for den besatte del af øen. Tiltrædelsestraktaten vil indeholde en klausul om bemyndigelse af Rådet til - på forslag af Kommissionen - at forhandle om de nødvendige tilpasninger og overgangsperioder for gennemførelsen af gældende fællesskabsret i det nordlige Cypern, når først hindringerne for en genforening er bragt ud af verden.

Den situation, øens nordlige del vil befinde sig i efter Republikken Cyperns tiltrædelse, vil ikke efterlade nogen tvivl om, at de tyrkisk-cypriotiske myndigheder og Tyrkiets ledere har forpasset en meget stor lejlighed.

Ordføreren beklager, at FN's generalsekretærs bestræbelser ikke er blevet kronet med held. Kofi Annan tilskrives det fejlslagne møde i Haag (den 10. marts 2003) den omstændighed, at Denktash fremførte grundlæggende indvendinger mod fredsplanen og ikke var enig i, at denne skulle sendes til folkeafstemning.

Generalsekretæren har imidlertid tilkendegivet, at planen stadig ligger på bordet. Kommissionen på sin side har endnu en gang bekræftet, at Den Europæiske Union er parat til at tage enhver ordning, som er i tråd med de principper, EU bygger på, i betragtning.

Status quo kan hverken være tilfredsstillende for de tyrkiske cyprioter, blandt hvilke flertallet går ind for den foreslåede ordning, for de græske cyprioter, som fortsat hindres i at generhverve deres ejendomme, eller for Tyrkiet, for hvem status quo i Cypern stadig vil have konsekvenser for landets tiltrædelse af EU. Kan man endnu håbe på, at det ønske om fred og genforening, som Kofi Annan har sporet i cyprioterens øjne, vil vinde gehør hos dem, der har frataget cyprioterne muligheden for at bestemme over deres egen fremtid.

Det Europæiske Råd i København havde, i tilfælde af at forhandlingerne skulle lide skibbrud, opfordret Kommissionen til i samarbejde med Cyperns regering at undersøge, hvordan man ville kunne fremme den økonomiske udvikling i øens nordlige del og bringe den nærmere til Unionen. Europa-Parlamentet tilslutter sig fuldt ud denne opfordring, da det gentagne gange har gjort sig til talsmand for, at der iværksættes fællesprojekter mellem øens to samfund, som kan være til gavn for begge.